

INHOUD

- 1 Van de redactie, nieuw werk van Hilde
- 2 Nieuw werk van Helena, Petra en Liesbeth
- 3 Welkom: Maartje van Deursen
- 4 Het atelier van Han Sinke & Nieuw werk van Jet
- 5 Uitgelicht: Rud Perree over zijn beeldhouwcarrière
- 6 De Estafette: Ems Willems over Nelly Schaap
- 7 Terugblik: Stof tot Nadenken & New Horizons
- 8 De opdracht: Elly de Jong over haar waterschapsmonument & Over de grens: Tries in Frankrijk
- 9 Over de grens: Madelon in Griekenland
- 10 Tip: scams in de online kunstwereld
- 11 Drawings of Hope & In Memoriam: Herman Pijnacker & István Péter Tóth
- 12 Nieuws van het bestuur, ALV en afscheid van Hans Bennis, Nieuwe leden & Colofon

DEADLINE
VOLGENDE
NIEUWSBRIEF
WINTER/VOORJAAR
2026

VAN DE REDACTIE

De zomer heeft meerdere collega's vrolijk geïnspireerd (zie de verslagen van Over de grens en de vele nieuwe werken). De herfst is begonnen, melancholie en herinnering domineren deze nieuwsbrief. We kunnen terugblikken op mooie exposities in DNG en elders. We nemen ook afscheid van onze voorzitter Hans Bennis. Dat gaan we doen tijdens onze ALV. Wat zullen we hem

missen!! Rud Perree beëindigt zijn beeldhouwcarrière met een solo-expositie waarmee hij zijn creatieve nalatenschap voor jonge kunstenaars gaat inzetten. We gedenken ook Herman Pijnacker en István Péter Tóth, die beiden veel voor de Amstelveense kunstscene hebben betekend. We zijn ook blij met onze nieuwe leden. In deze nieuwsbrief stelt houtkunstenaar Maartje van Deursen zich voor. We heten haar van harte welkom!

NIEUW WERK VAN HILDE HOEKSTRA

THE ARRIVAL OF AUTUMN
OLIEVERF OP PANEEL
24 X 30 CM

— de melancholie van de zomer die plaatsmaakt voor de herfst: fragmenten van een wandeling, vervlochten met herinnering. Met een knipoog naar David Hockney, die tijdens de lockdown in Normandië The Arrival of

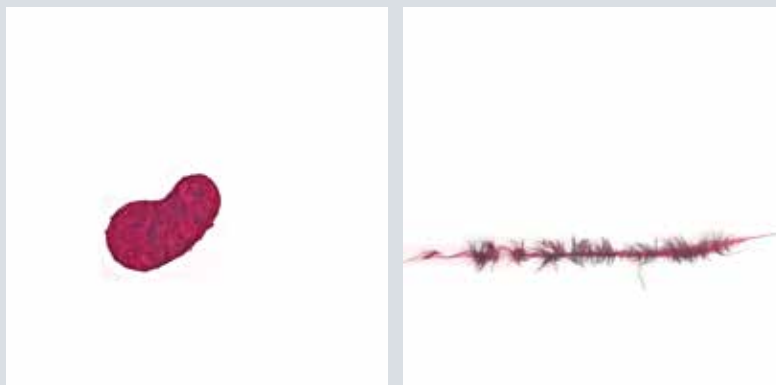
Deze plek bestaat niet echt. De boom in het lage herfstlicht, met zijn verkleurende bladeren, kwam ik tegen tijdens een van mijn wandelingen. Maar er was geen poort, geen hek. Wat je misschien herkent, is een gevoel

Spring maakte en ons eraan herinnerde: "Do remember they can't cancel the spring." Net als hij probeer ik te laten zien hoe licht, natuur en landschap zowel hoop als bezinning in zich dragen.

NIEUW WERK VAN HELENA VAN ESSEN

Afgelopen zomer heb ik meegedaan aan de expositie 'New Horizons' waar uitsluitend werk van 20 x 20 cm werd getoond. Het leek me het proberen waard om met iets heel anders te komen. Voor het eerst heb ik afgedankt materiaal verwerkt, namelijk de stof van een – nagelaten - versleten zijden kussenhoesje. Zo bevatten deze werken persoonlijke herinneringen aan vervlogen tijden.

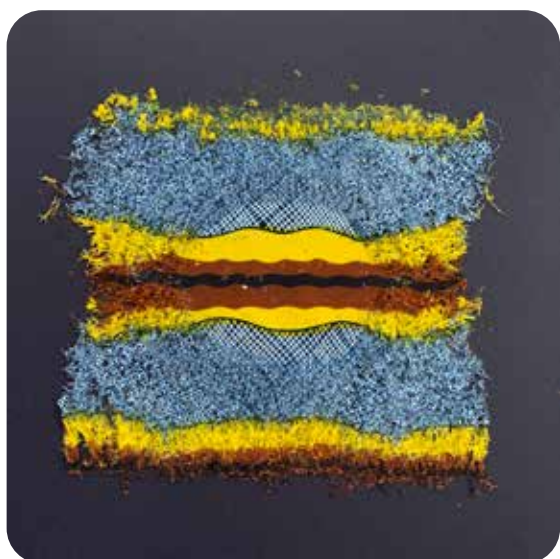
UIT EEN SERIE VAN 4 WERKEN, 20 X 20 CM,
MUSEUMKARTON EN ZIJDE

NIEUW WERK VAN PETRA IPENBURG

Tijdens de voorbereiding van textiel-expositie *Stof tot nadenken* kwam ik in aanraking met het Vlisco textiel wat Netty Gelijsteen gebruikte voor haar kunstwerk. Met de proeflapjes die ik van haar kreeg, ben ik begonnen aan deze serie. Met mijn ontrafelde antieke zakdoekjes vraag ik aandacht voor hoe de emoties van vroeger na-ebben in het heden en laat ik zien hoe het openmaken en erover praten het verleden letterlijk zachter en minder zwart-wit maken. Het Nederlandse bedrijf Vlisco bestaat al eeuwen en heeft een connectie met ons koloniale verleden. Met deze werken verwijst ik ook naar een donker verleden dat intergenerationeel zijn stempel drukt op het hier en nu...

UNRAVELLING VLISCO, STOF, 30 X 30 CM

NIEUW WERK VAN LIESBETH SCHOUTEN

De vrouw links boven is fotojournalist Fatima Hassouna, die o.a. voor Plan International in Gaza het dagelijks leven vastlegde. Zij werd met 6 familieleden gedood door een Israëlische luchtaanval. Zij herinnerde mij aan mijn werk als journalist voor het kinderblad *samsam*; haar dood was een schok. Op dezelfde dag van dit tragische bericht hoorde ik een podcast over Billy Holiday die van het podium wegliep toen zij in het concertgebouw werd uitgelachen tijdens het zingen van 'Strange Fruit'. En 'Time after time' van Miles Davis vulde de atmosfeer in mijn atelier. In deze gemoedstoestand legde ik de basis voor dit schilderij, waarbij weerspiegelingen en verbanden tussen deze drie mensen samenkomen.

TIME AFTER TIME, OLIEVERF OP DOEK, 140 X 100 CM

WELKOM!

MAARTJE VAN DEURSEN

Mijn atelier: Waar ooit de Verkade blikjes werden gemaakt, run ik nu samen met een aantal collega's de houtwerkplaats "Blik op Hout" in Krommenie. Naast een uitgebreid machinepark hebben we een grote buitenruimte en zolder om hout op te slaan. Het hout kopen wij liefst lokaal, laten we zelf zagen en drogen we vervolgens jarenlang totdat het geschikt is voor verwerking.

Discipline en stijl: Ik ben meubelmaakster en houtbewerker, en werk onder de naam Cambium Meubels. Mijn specialisatie ligt in het ontwerpen en vervaardigen van maatwerkmeubels en houten objecten, waarbij ik traditioneel vakmanschap combineer met een eigentijdse vormtaal. Elk stuk ontstaat met aandacht voor materiaal, constructie en detail, en is geworteld in duurzaamheid en ambachtelijke kwaliteit.

Mijn nieuwste werk: Een wijnkabinetje met vingervorm (zie foto).

Inspiratiebronnen: De schoonheid van hout en de grillige groeistrukturen van bomen. Guiseppe Penone (Italiaanse beeldhouwer van "arte povere"), George Nakashima (Japans/Amerikaanse meubelmaker).

Mijn tip: Bezoek eens eindexamenexpositie op de Rietveld academie, die elk jaar plaats vindt in juli. Er is daar enorm veel interessants te zien!

Waarom bij Amstellandkunst: Als nieuw lid kijk ik ernaar uit om mijn werk te laten zien, kennis uit te wisselen en nieuwe verbindingen te leggen binnen het veld van kunst, ambacht en ontwerp.

Verwachtingen: Ik wil me in de toekomst meer richten op samenwerkingen met andere kunstenaars. Met mijn CNC machine (computer gestuurde frees) zie ik daar volop mogelijkheden. Zo werk ik momenteel met een Zweedse kunstenaar aan houtsculpturen.

Ik kan ook...: Ik werk ook op de Rietveld academie waar ik studenten begeleid in het maken van werkstukken.

Toekomstplannen: Er is nog veel te leren, ook buiten mijn eigen vakgebied, zo wil ik me bijvoorbeeld nog richten op houtdrukunst. Verder wil ik me graag verdiepen in de toepassing van nieuwe organische en duurzame materialen.

Komende exposities: Een solo-expositie in museum 'Het Petershuis' in mijn geboorte stad Gennepe.

WWW.CAMBIUMMEUBELS.NL

FB: <https://www.facebook.com/cambiummeubels>

Insta: https://www.instagram.com/maartje_van_deursen/

WIJNKABINETJE VAN PERENHOUT
MET GRAVERING VAN EEN VINGERAFDRUK

HET ATELIER VAN HAN SINKE

In de tweede helft van mei kreeg ik bericht dat ik per 1 juli Ateliers 2005 moest verlaten. Waar vind je zo gauw een nieuwe fijne plek? En hoe moet het met verhuizen? Aanvankelijk vond ik een atelier bij Sloterdijk, maar het lag te ver, vaak files, geen internet en de huurprijs was ook fors. Totdat ik reageerde op een vage advertentie: een voormalige munitieloods, waarbij de hoofdhuurders nog medehuurders zochten.

Een prachtige plek, 20 minuten van Amstelveen, met internet: mooier kon niet. Naast de hoofdhuurder (Ricco) die filmt en commercials maakt, zijn er twee lichtkunstenaars, een productontwikkelaar, een fotograaf en een schilder/ beeldhouwer. Een plek met energie en ruimte voor nieuwe experimenten. Kom gerust langs tijdens KunstOpentDeuren op 1 en 2 november. Ronde Hoep West 26, 1191 KK Ouderkerk aan de Amstel.

NIEUW WERK VAN JET NAFTANIEL-JOËLS

ZWEMMEN IN EEN ZEE VAN TEXTIEL
SERIE, 13X18 CM

Een beetje milieubewust persoon brengt oude kleding naar de daarvoor bestemde container op straat. Heel goed natuurlijk, ware het niet dat dit verzamelde oude textiel in hoge bergen ergens in Afrika ligt waar ze niet weten wat ze er mee aan moeten. Met dit in mijn achterhoofd en omdat ik al sinds jaar en dag met de upcycling van afgedankt materiaal bezig ben, ontstond het idee om oude T-shirts, jurken, bh's en broeken in repen te knippen of te scheuren en die te weven tot lapjes van 13x18 cm.

Naast dat ik het heerlijk vind om met kleuren te werken, zag ik ook dat de verschillende texturen het beeld gaven van een woelige zee al dan niet met rotsen. Het werden letterlijk zeeën van textiel. Een zee waarin men verdrinkt of wanhopig probeert het hoofd boven water te houden. De figuurtjes zijn van beschilderde en getekende verduisteringsstof, die ik vervolgens in de 'zee' heb vastgenaaid.

UITGELICHT **RUD PERREE:**

AFSLUITING VAN EEN CARRIÈRE ALS BEELDHOUWER

Het onvermijdelijke staat te gebeuren, in het weekeinde van 7, 8 en 9 november 2025, rondt Rud Perree zijn beeldhouwcarrière af met een solo-expositie in DeNieuweGalerie. Een solo-expositie waarin gepoogd wordt zijn creatieve ontwikkeling van natuurgetrouw naar abstract inzichtelijk te maken. Het is een verdrietige aanleiding maar het biedt ook nieuwe kansen.

Dit is wat Rud er zelf over zegt: “Tot voor kort heb ik onvoldoende stilgestaan bij de onvermijdelijkheid dat leeftijd, krachtvermogen en ambitie mijn energie hebben aangetast. Jarenlang heb ik me met hart en ziel bezig gehouden me creatief te uiten en mijn gevoelens te volgen en een optimale expressie te zoeken.

Dat vroeg veel inzet, verstandelijk en gevoelsmatig, maar dat gaf ook genot en waardering. Na 25 jaar dreigt de vertrouwde balans te verdwijnen.

Ik kijk terug op een periode die me veel gegeven heeft maar nu is het tijd voor een nieuwe terreinverkenning. Ik kijk ernaar uit en dank collega's voor samenwerking, inspiratie en stimulans in persoonlijke groei.”

Tijdens de solo-expositie worden veel van zijn kunstwerken tegen een schappelijke prijs aangeboden. De opbrengst daarvan komt grotendeels ter beschikking aan een of meerdere jongere kunstenaars. Werk dat op deze manier weer nieuw werk voortbrengt. Werk dat niet verkocht wordt moet op een of andere manier een andere bestemming krijgen. Mochten er suggesties zijn, neem contact op met Cees Chaudron (cees.chaudron@planet.nl).

Jullie zijn van harte uitgenodigd om op vrijdag 7, zaterdag 8 of zondag 9 november samen met Rud te kijken naar wat hij heeft voortgebracht.

Cees Chaudron & Rud Perree

EMS WILLEMS OVER NEELY SCHAAP

Het werk van Neely Schaap fascineert me. En nu we samen op de Affordable Art Fair exposeren, is dit het perfecte moment om eens echt in haar wereld te duiken.

Duurzaamheid en verbondenheid met de natuur zijn een terugkerend thema. In werken als *Between Fear and Hope* en *Golden drink, but for how long?* speelt de kwetsbaarheid van onze aarde de hoofdrol. Andere objecten zijn persoonlijker, zoals *De kopjes van mijn moeder*, waarin herinneringen aan thuis en samen zijn doorklinken.

Neely studeerde aan de Amsterdamse Academie voor Beeldende Vorming en reisde veel naar Japan, Azië en Zuid-Amerika. Daar liet ze zich inspireren door traditie, vakmanschap en materiaalgebruik.

Neely Schaap (1955) maakt objecten van keramiek en mixed media, vaak aangevuld met natuurlijke of gevonden materialen. Wat haar drijft is een sterk gevoel van vrijheid – de ruimte om te maken, te experimenteren en de chaos van het leven om te zetten in iets tastbaars. Ze laat zich leiden door toeval (serendipiteit) en onverwachte vondsten. Oude kopjes, sleutels of een stuk hout met een geschiedenis: alles kan de basis worden voor een nieuw werk. Zo krijgen materialen een tweede leven en ontstaat er vanzelf een verhaal. Voor Neely hoeft dat verhaal niet uitgelegd te worden; het gaat erom wat jij als kijker erin herkent.

Voor Neely is kunst maken vooral een ontdekkingsreis: spelen, combineren, en telkens opnieuw verwondering vinden met de basis van vakmanschap – voor zichzelf én voor de toeschouwer.

WWW.NEELYSCHAAP.COM

TERUGBLIK STOF TOT NADENKEN

Zes kunstenaars lieten in DNG zien hoe textiel herinneringen draagt, verhalen blootlegt of een nieuwe laagtheid krijgt wanneer het wordt bewerkt, beschadigd of hergebruikt. Zij uitten allen op hun eigen wijze de kracht van het textiel of garen waarmee ze werken:

Sylvia Leeflang toont tere jurkjes waarin kwetsbaarheid en rafelranden zichtbaar worden. **Petra Ipenburg** ont-rafelt op verschillende manieren haar lichaam en antiek textiel. **Netty Gelijsteen** onderzoekt de waarde van een plek en hoe materiaal herinnering kan vasthouden.

Jet Naftaniel-Joëls geeft vergeten voorwerpen en verhalen een herwaardering. **Emmeke Eijsbouts** verlicht met de verzachtende kracht van wol de rauwe realiteit.

Annette van Waaijen schildert met naald en draad en verheft textiel tot expressief medium.

De uiteenlopende benaderingen nodigden bezoekers uit om stil te staan bij de vele betekenissen die textiel kan dragen, van fragiliteit tot kracht en van verleden tot toekomst. De tentoonstelling trok veel bezoekers en kreeg enthousiaste reacties. Op de midisage op donderdag 11 september was het lekker druk en gezellig.

TERUGBLIK LITTLE ART IN DEVENTER

In de maanden juli en augustus hebben wij, van rechts naar links: Jet Naftaniel, Annette van Waaijen, Astrid Stoffels en Helena van Essen meegedaan aan de grote expositie Little Art 2025 bij CaroArtGallery in Deventer. Het thema was 'New Horizons'. Het aantal en formaat van de werken was vooraf vastgesteld op vier stuks van 20 x 20 cm per deelnemer. Met 53 deelnemers waren er op deze expositie dus 212 werken te zien. De werken hingen strak geordend op panelen, 4 horizontaal, 5 verticaal. Niet ieders werk kwam zo goed tot zijn recht. Bij de expositie is een aardige catalogus verschenen. Het was op zich leuk om weer eens ergens anders in het land te exposeren. De vrolijke foto is genomen bij de opening.

DE OPDRACHT: ELLY DE JONG

Deze zomer kreeg ik de opdracht om een beeld te maken van Jan Benningh, een monument ter ere van 500 jaar waterschap. Jan Benningh speelde rond 1525 een centrale rol in het ontstaan van het eerste waterschap van Amstelland. Onder zijn leiding werd een ring van waterkeringen aangelegd om het gebied te beschermen tegen het water uit het Sticht (het huidige Utrecht), dat destijds vaak voor overlast zorgde. De plek aan de Bullewijk was van strategisch belang: hier werd een dam gebouwd die een keerpunt betekende in de lokale waterbeheersing. Met uitzicht op de Bullewijk en met de Jan Benninghbrug in het vizier, verbindt dit beeld landschap, geschiedenis en gemeenschap. Het maakt zichtbaar

wat anders onzichtbaar bleef: het begin van georganiseerd waterbeheer, én de man die aan de basis daarvan stond. Ik heb Jan Benningh weergegeven in een levensgroot metalen silhouet, gekleed naar de stijl van zijn tijd. Zijn houding is actief: hij maakt een breed gebaar en wijst – net als het ‘aanwijshandje’ op oude kaarten uit de Oudheidkamer – naar de plek waar de dam moest komen. Op deze historische lokatie heeft zijn dam gelegen. De bank waarop hij rust met één voet, is gemaakt van baksteen – een directe verwijzing naar de oude dam die hier ooit lag. Hij lijkt het verhaal persoonlijk te vertellen aan wie op het bankje plaatsneemt. Zo wordt hij niet alleen zichtbaar, maar ook benaderbaar – een brug tussen verleden en heden.

OVER DE GRENS:

WORKSHOP WIJN, KLEI EN CULTUUR IN FRANKRIJK

Hoe leuk was het om deze drie aspecten met elkaar te combineren en dat deed ik afgelopen zomer in het kleine dorpje Massingy, in de Bourgogne in Frankrijk. Vrienden van mij hebben daar een huis uit 1600 dat na vele jaren opknappen in de oude staat is teruggebracht. We wilden er een workshop geven. Hij wijnkenner/proever/importeur en docent Frans, zijn vrouw een voortreffelijke kok en ik, keramiste en docente Kunst.

Met acht Nederlandse deelnemers begonnen we aan de zes gevarieerde dagen. Met een heerlijk aperitiefje in de hand kregen we een rondleiding langs de oude broodoven, de wijnkelder, het ‘atelier’ en de wijnheilige, waarna we aanschoven bij het eerste drie-gangen diner. Het programma bestond uit een bezoek aan het archeologisch Museum in Châtillon sur Seine waar een enorme bronzen, mens-grote vaas te zien is, 5 km verderop door boeren in een veld gevonden, en enorm veel sieraden, prachtig aardewerk, gereedschap en metalen beslag in allerlei vormen. Met potlood en papier maakten we tekeningetjes ter inspiratie tijdens de rondleiding, inspiratie voor het draaien op de draaischijf en het decoreren in een later stadium.

In het Wijnmuseum, aan de overkant van ‘ons’ huis, leerden we over de grondsoorten, de ligging, de biologische aanpak en de smaak van de Crémant de Bourgogne! Dat is Champagne, maar mag niet zo heten omdat het net niet in de streek met die naam ligt. Proeven kan ook, ’s avonds tijdens een uitgebreide wijnproeverij. Hoe decadent waren we als we na een tocht langs twee historische kerkjes en het duiken naar klei uit de Seine, in het zwembad wéér aan een aperitief zaten. Het was een rijke week, ‘Wijn, Klei en Cultuur’, wat een mooie combinatie, om dit werken en vakantie te noemen!

Tries Smilde

OVER DE GRENS:

ARTIST RESIDENCY IN KAVALA, GRIEKENLAND

Groot was mijn verbazing en geluk toen ik vorig jaar dit bericht ontving: We are pleased to announce that you have been selected for the Eutopia Art Residency 2024. Uiteindelijk zou ik pas in juni 2025 het vliegtuig nemen naar Thessaloniki en vandaar met een bus twee uur rijden naar Kavala, een prachtige kustplaats.

De applicatie voor deze residency van drie weken had ik ingevuld zonder al te veel vertrouwen in de onderneming: ze zouden vast niet zijn geïnteresseerd in mijn werk, dacht ik, en zouden me ook als oudere kunstenaar niet geschikt vinden. Het tegendeel bleek dus waar.

In Kavala maakte ik deel uit van een groep van vijf kunstenaars. Drie, onder wie ikzelf, waren ondergebracht in een huis waarin we elk een apart appartement kregen. Twee zaten in een ander pand in de binnenstad. Ik had de luxe van een benedenverdieping, inclusief een tuintje aan de straatkant. Naast ons huis was het atelier: een grote, lichte ruimte, annex keuken en terras.

Ik werd ontvangen door de manager van de Eutopia Residency, die ook de rest van de drie weken bij ons verblijf betrokken was. Daags na aankomst vergezelde ze me naar de Art Shop in de stad, waar ik 'all purpose' papier kocht in de maat van mijn koffer, zodat ik te zijner tijd het werk ook weer mee terug naar huis zou kunnen nemen. In het atelier waren voldoende acrylverf en ander materiaal aanwezig om aan de slag te gaan, al heb ik ook nog was bijgekocht. Ook organiseerde zij een bezoek aan een archeologisch museum en aan het tabaksmuseum. Vooral dat laatste was een eyeopener: de collectie gaf prachtig inzicht in de geschiedenis van de tabaksindustrie waar Kavala sinds begin negentiende eeuw beroemd om was en rijk mee werd.

De residency was een geweldige, positieve ervaring. Ik maakte kennis met kunstenaars van verschillende disciplines en verschillende landen: een jonge tattoo-kunstenaar uit Australië, een wat oudere schilderes uit Texas, een installatie-kunstenaar uit Ierland en een aquarellist uit Roemenië, beiden leeftijdsgenoten.

Overdag werkte ik in het atelier tot 14 uur. De buitentemperatuur was al 30 graden en ik was blij dat er in het appartement en het atelier airco was. Daarna ging ik ergens lunchen: thuis of elders, alleen of met iemand uit de groep. En vanaf een uur of vijf ging ik naar het strand. 's Avonds opnieuw: eten met een of meer leden van de groep in een van de romantische restaurants aan de zee, of gewoon alleen thuis.

Ik werkte in het atelier met de Ierse en de Roemeen. We hadden er elk een sleutel van en konden daar, wanneer we maar wilden, werken en praten over ons werk. Vooral dat laatste vond ik een erg positief punt van de residency. Eenmaal per week kwam de curator langs om ons werk te bekijken en te vragen of we nog wensen hadden over het tentoonstellen van ons werk, aan het einde van de derde week in een mooie galerie in de stad.

Ik vond het meest opmerkelijke aan de werken die ik in Kavala maakte dat ik met andere kleuren ging experimenteren (mediterrane keuren) en meer energiek abstract werk maakte. Ook zag ik dat er onmiskenbaar een 'sfeer' van Kavala, van de zee, het strand en de stad in het werk sloop: moeilijk precies aan te duiden. Ik probeerde in twee dagen steeds een serie van drie werken te maken – na afloop van zo'n werksessie was ik doodop! Verandering van omgeving had op mij een heel stimulerend effect.

De uiteindelijke expositie was een prachtige afsluiting van deze intensieve periode. De curator selecteerde het werk en stelde de expositie samen. De openingsavond was een waar feest. En (dat is ook een belangrijk weetje) dat alles voor een heel schappelijke eigen financiële bijdrage.

Info: <https://europiaart.com>

Madelon de Keizer

TIP: VOORKOM (ONLINE-) OPLICHTING

Naar aanleiding van de vraag over de verlokkelijke Engelse mail die wij allen kregen leek het mij verstandig hier wat meer aandacht aan online scams te besteden. Het internet wordt duidelijk steeds gevaarlijker en een gewaarschuwd mens telt voor twee.

Allereerst: krijg je een verzoek of een mail waarover je twijfelt? Durf te vragen!! Laat je niet weerhouden door opmerkingen van anderen die erom lachen en het 'zéker weten' nep noemen. Iederéén kan verleid en om de tuin worden geleid. Ja echt, zij ook!

Typische kenmerken van een scam:

1. Te mooi om waar te zijn. Een "koper" uit het buitenland die jou zonder enige context ontdekt. Algemene, overdreven vleierende taal zonder specifieke werken te noemen.
2. Vage verwijzingen - Beweert werk te hebben gezien op "je pagina", "je profiel".
3. Onrealistische bedragen of aanbiedingen: Ze bieden meer dan je vraagprijs, of willen meerdere werken kopen zonder onderhandeling.
4. Een gehaaste toon, soms zelfs dwingend. Dringt aan op snelheid. Soms vanwege een trouwerij of verjaardag waarvoor jouw kunst als cadeau moet dienen.
5. De identiteit van de klant is vaag of onvindbaar. Geen professioneel e-mailadres. Geen sporen op LinkedIn, sociale media of kunstnetwerken. Of een social mediaprofiel dat kort geleden is aangemaakt. Soms gebruiken ze een bekende naam van een echte curator/verzamelaar, maar met een ander e-mailadres.

Hoe een scammer meestal werkt en

hoe jij dit kan voorkomen:

- De overbetalings-/refund-scam: Er wordt druk op je uitgeoefend om te verzenden naar een derde partij. "Stuur het naar mijn 'kunstadviseur', 'neef' of een koeriersbedrijf dat ik vertrouw." Ze zeggen dat ze extra geld via PayPal hebben betaald zodat jij die koerier kunt betalen. Jij maakt geld over naar de "koerier" (meestal ook nep), maar uiteindelijk wordt de PayPal-transactie teruggedraaid. Jij verliest het geld én je kunst.
>> Weiger overbetalingen – ook als iemand 'per ongeluk' te veel stuurt, zeg dat je de transactie annuleert en opnieuw wilt beginnen.
>> Nooit iets voorschieten: geen verzendkosten, koeriersdiensten of terugbetalingen.

- Ongewone betaalmethodes. Ze staan erop te betalen via cheques, 'money orders', Western Union, cryptomunten of een onbekende betaalservice. Soms sturen ze je een nep-betalingsbevestiging, een e-mail die eruitziet alsof het van PayPal komt, met tekst als: "Het bedrag staat gereserveerd, verzend nu het kunstwerk." In werkelijkheid is er nooit iets betaald.

>> Controleer altijd in je eigen PayPal-account of er echt geld is bijgeschreven. Vertrouw geen e-mails/screenshots.

>> Verzend alleen naar het adres dat in PayPal staat (niet naar een ander adres dat ze later doorgeven).

>> Gebruik alléén veilige betaalmethoden: bankoverschrijving, wise(.com), stripe, Molly of PayPal- "Goods & Services" (niet "Friends & Family").

- De chargeback-scam. Ze betalen met een creditcard en eisen later een terugboeking: De koper kan bij de bank claimen dat de betaling frauduleus was of dat ze het product niet hebben ontvangen. De bank haalt het bedrag dan terug bij jou, vaak pas weken of maanden later.

>> Accepteer alléén een creditcardbetaling via een platform (PayPal, Stripe, Mollie)

>> Maak altijd gebruik van Track&Trace en verzeker je verzending.

Échte kopers:

- Zijn geïnteresseerd in een bepaald kunstwerk.
- Stellen daar specifieke vragen over, vragen naar het verhaal achter een bepaald werk.
- Vertellen ook iets over zichzelf, waarom zij jouw werk gekozen hebben.
- Onderhandelen redelijk over de prijs.
- Willen weten hoe je het verpakt en verstuurt, etc.
- Laten je weten dat het aangekomen is, hoe het hangt/staat, hoe blij ze ermee zijn!

Hilde Hoekstra

DRAWINGS OF HOPE

Tijdens Kunst Opent Deuren op 1 en 2 november is in DeNieuweGalerie, Amstelveen, de tentoonstelling Drawings of Hope te zien. Kinderen die elkaar niet kennen – uit Gaza en Israël – tekenen hetzelfde verlangen: vrede. Stichting Rainbow en Gazel4Peace nodigen de bezoeker uit om hoop te zien in hun kleurrijke tekeningen.

Petra Ipenburg organiseert tijdens deze expositie de kinderworkshop *Tekenen voor vrede*. Met een tekening op textiel maken de kinderen een eigen kaarsje voor vrede. Samen laten we zien dat elk klein lichtje hoop en verbondenheid kan brengen.

IN MEMORIAM

HERMAN PIJNACKER

Na een bevlogen leven van een en al overgave voor de kunst, is het parallel leven van Herman's lijdensweg door zijn ziekte ten einde gekomen. Ik ken niemand die zo optimistisch en nuchter in het leven stond als hij, altijd geïnteresseerd in alles en iedereen om hem heen, hij bezocht alle afstudeer-expo's van academies, "vernieuwen, daar ging het om". Hij hield van het leven; als er ook nog enigszins hoop voor de toekomst was geweest, had hij die aangepakt. Zonder vooruitzicht, had het voor hem echter geen zin meer. Hij heeft de regie zelf in handen genomen.

Herman was zeer veelzijdig. Zijn schilderijen van bij voorbeeld realistische landschappen bracht hij terug tot de essentie en eindigde hij in vlakken. De maatschappelijke betrokkenheid was enorm; dit kwam tot uiting in het werk waar veel symboliek, protest en humor in zat. Als hij erover vertelde hing je aan zijn lippen. Zijn abstracte werk, dat in zoveel verschillende materialen en vormen is gemaakt, verwondert. Een serie koppen van spijkers, dieren van delen hout, portret van zijn vader opgebouwd uit alle lege medicijnstrips en spuiten die hij tot zich nam, dit alles gegoten in transparant acryl.

Zijn atelier lag in Nes aan de Amstel, dat van 'malle Pietje' was er niets bij. Het looppad was krap door alle schatten die Herman verzamelde op zijn fietstochten.

"Daar moet ik wat mee", was een vaste uitspraak, net zoals "nee, is nog niet goed, moet verder uitgewerkt", want snel tevreden over zijn werk was hij niet.

Met woorden doe ik hem tekort, maar zijn werk blijft achter voor ons en zoals ik begrepen heb, wordt zijn huis toegankelijk als museum voor het publiek. Ik hoop dat velen zich blijven verwonderen over zijn werk.

Desiree Wijgman

IN MEMORIAM

ISTVÁN PÉTER TÓTH

Tot groot verdriet bereikte ons het overlijdensbericht van István Péter Tóth. We kenden hem als Stefan, vooral als oprichter, eigenaar en webmaster van amstelveenweb.com. Stefan kende ik persoonlijk niet heel goed, maar ik heb fijne gesprekken met hem gevoerd bij vele kunst-evenementen in Amstelveen, die hij trouw bezocht.

Uitgebreide verslagen op zijn website verschenen na afloop, ruim voorzien van foto's op zijn website. Zo heeft Stefan veel betekend voor de Amstelveense kunstenaars en de kunsten die ze vertegenwoordigen. Hij zal door de leden van AmstellandKunst zeer gemist zal worden.

Mary Kuiper

NIEUWS VAN HET BESTUUR

Het is alweer even geleden dat Hans Bennis, onze voorzitter, een hersenbloeding heeft gehad. In augustus berichtte hij ons dat hij besloten heeft om zijn voorzitterschap te beëindigen. Heel jammer. Hans heeft met veel inzet een grote bijdrage aan onze vereniging geleverd en vond het een mooie en leuke functie. Wij bedanken hem daar dan ook heel hartelijk voor. Wij gaan nu op zoek naar een nieuwe voorzitter en zullen jullie daarover op de hoogte houden.

Na vele jaren heeft Jet de ballotagecommissie verlaten. We bedanken haar hartelijk voor haar tijd, inzet en inbreng. Dolly is sinds september aangetreden in deze commissie en we wensen haar veel plezier en goeds!

NIEUWE LEDEN

We verwelkomen twee nieuwe leden:

- **Carolien Gevers** (schilderijen, tekeningen en pastels)
<https://www.cgevers-paintings.nl/>
- **Marcela Perrusquía** (schilderen, beeldhouwen, tekenen en installaties), <https://marcelaperrusquia.com/>

AMSTELLANDKUNST

ALGEMENE LEDENVERGADERING AFSCHEID HANS BENNIS

Op zondag 16 november, vanaf 14.00 uur deur open.

Vergadering van 14.30 – 17.00 uur inclusief pauze, daarna borrel.

Locatie: In de Odin zaal, Oudekerkerlaan 14, 1185 AB Amstelveen.

De zaal ligt links naast de SABK. De agenda wordt nog gestuurd.

DE AMSTELLANDKUNST-NIEUWSBRIEF WORDT GEMAAKT DOOR LEDEN VOOR LEDEN

REDACTIE Liesbeth Schouten, Hilde Hoekstra en Helena van Essen
VORMGEVING Annette van Waaijen, www.vanwaaijen.nl
E-MAIL amstellandkunstnieuwsbrief@gmail.com

DEADLINE KOMEND NUMMER **WINTER/VOORJAAR 2026**